

LANGUAGE IN INDIA
Strength for Today and Bright Hope for Tomorrow
Volume 10 : 2 February 2010
ISSN 1930-2940

Managing Editor: M. S. Thirumalai, Ph.D.
Editors: B. Mallikarjun, Ph.D.
Sam Mohanlal, Ph.D.
B. A. Sharada, Ph.D.
A. R. Fatih, Ph.D.
Lakhan Gusain, Ph.D.
K. Karunakaran, Ph.D.
Jennifer Marie Bayer, Ph.D.

பண்பாடும் இரண்டாம் மொழியைக் கற்றலும் கற்பித்தலும்

ஏன்? எவ்வாறு?

Culture and Second Language Learning and Teaching: An Exploration in Tamil

Sam Mohan Lal, Ph.D.

=====

ஒரு மொழியைக் கற்பதற்கும் கற்பிப்பதற்கும் முக்கியக் காரணம் பன்மொழிச்சூழலில் கருத்துப் பரிமாற்றம் தங்கு தடையின்றி ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக என்று கூறினால் அதை மறுப்பார் ஒருவரும் இருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால் கருத்துப்பரிமாற்றம் அன்றாடம் சமுதாயத்தில் நடந்துகொண்டே இருக்கிறது. இதற்கு மொழி ஒரு முக்கியமான கருவியாக அமைகிறது. மேலும், மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கும் ஏன் உலகின் வளர்ச்சிக்கும் கருத்துப் பரிமாற்றம் இன்றியமையாத ஒன்றாகும். சமுதாயத்தில் இத்தகைய முக்கியமான பங்கை வகிக்கும் மொழியை ஒரு குழந்தை முதல் மொழியாகக் கற்கும் போது அது அம்மொழியைச் சமுதாயத்தில் வழங்கப்படும் விதிகளுக்கு ஏற்றவாறு கற்றுக்கொள்கிறது. அதோடு அம்மொழி பேசப்படுகிற சமுதாயத்தில் வழக்கத்தில் இருக்கிற பண்பாட்டையும் உடனுக்குடன் சூழல் அடிப்படையில் கற்றுத்தெரிந்து கொள்கிறது. அதாவது சூழலுக்கு ஏற்றவாறு மொழியையும் அதற்கான பண்பாட்டுக் குறியீடுகளையும் எவ்வாறு, எங்கு, எப்போது பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறது. ஆனால், ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்றுக் கொள்ளும்

போது அம்மொழிக்கான இயற்கையான சமுதாயப் பயன்பாட்டையும் அம்மொழியின் இலக்கண அமைப்போடு கண்டிப்பாகக் கற்றுக்கொள்வது இன்றியமையாததாகும். இதைத் தெளிவாகக் கற்றுத்தரவில்லையென்றால் அம்மொழியைக் கற்றுக்கொண்ட மாணவர்கள் பல சிக்கல்களுக்கு ஆளாவார் என்பது நாம் எல்லோரும் கண்டறிந்து கொண்ட உண்மை. ஆகவே, இதற்கான வழிமுறைகளைப் பாடத்திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டியது இன்றியமையாததாகும்.

மொழி அமைப்பும் அதன் சமுதாயப் பயன்பாடும்

மொழியின் அமைப்பு பொதுவாக மொழியின் இலக்கணப்பிழையில்லாத வாக்கிய அமைப்பைக் குறிக்கும். இதன் அடிப்படையில் மொழி அமைப்பில் திறன் எனும்பொழுது ஒரு மொழியை எவ்வாறு இலக்கணப் பிழை இல்லாமல் எழுத, பேச வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறனாகும். ஆனால், ஒரு மொழியின் சமுதாயப் பயன்பாடு என்றால் அந்த மொழியை இலக்கணப்பிழையின்றியும் மேலும் அச்சமுதாயத்தினரால் வரையறை செய்யப்பட்டுள்ள சமுதாய விதி முறைகளுக்கு ஏற்றவாறும் எவ்வாறு பேசவேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளும் திறனாகும். இவ்விரண்டு திறன்களுக்கும் பல வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. முந்தயது மொழியை உள் வாங்கிக்கொள்ளும் திறன் என்றால் (Linguistic Perception) பின்னால் உள்ளது பண்பாட்டை உள்வாங்கிக்கொள்ளும் திறன் எனப்படும். (Cultural Perception). ஒரு மொழியின் இலக்கண அடிப்படையிலான ஒவ்வொரு நுணுக்கங்களையும் தெரிந்துகொள்வது அம்மொழியின் அமைப்பைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது முக்கியமாகக்கருதப்படுகிறது. இதைப்போல ஒரு மொழியின் பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான நுணுக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்வது பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான மொழிப்பயன்பாட்டைக் கற்றுக்கொள்ளும்போது முக்கியமாகக்கருதப்படுகிறது. பண்பாட்டின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி Seelye (1974) என்ற ஆய்வாளர் “ஒருவர் மொழியிலுள்ள ஒரு சொல்லை அதன் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் பயன்படுத்தாமல் தனியாகப் பயன்படுத்தினால் அதற்குப் பொருள் ஒன்றும் இல்லாமல் போய்விடும் என்று கூறுகிறார்”. இப்பயன்பாட்டைச் சரிவர தெரிந்து கொள்வதற்குப் பாடத்திட்டமும், பாடநூலும், கற்பித்துக் கொடுக்கும்

வழிமுறைகளும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டும். ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் பொழுது அம்மொழியின் அமைப்பு கண்டிப்பாகக் கற்றுத்தரப்படும். இல்லையேல் மொழியைப் பயன்படுத்தவே முடியாத சூழல் ஏற்பட்டுவிடும். ஆனால் எத்தனைப் பாடத்திட்டங்கள் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் மொழியைக் கற்றுத்தருகின்றன என்பது உன்னிப்பாகக்கவனிக்கப்படவேண்டிய ஒரு கருத்தாகும். அல்லது எத்தனைப் பாடப்புத்தகங்களில் பண்பாடு என்ற தலைப்பின் கீழ் நம்பிக்கை, கலை, அன்றாட வாழ்வியல், வரலாறு முதலியவைமட்டும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இவற்றிற்கு அப்பாலும் பண்பாட்டைப் பற்றி வேறு ஏதாவது கூற முடியுமா என்பதையும் நாம் சிந்திக்கவேண்டும். பண்பாட்டின் அடிப்படையில் மொழியைக் கற்றுத்தரவேண்டும் எனும்பொழுது பொதுவாகவே எழக்கூடிய கேள்வி பண்பாடு என்றால் என்ன என்பதாகும்.

மொழியும் பண்பாடும்

ஹிங்கல் (1999) பண்பாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது “ஒரு சமுதாயத்தில் வெவ்வேறு நோக்கங்களுடன் செயல்படும் குழுக்கள், பலதரப்பட்ட செய்கைகள், கொண்டாட்டங்கள், அன்றாடச் செயல்கள் என்று எத்தனையோ பழக்க வழக்கங்கள் இருக்கின்றன. இதைப்போன்று பண்பாட்டையும் பல கோணங்களில் இருந்து விளக்க முடியும்” என்று கூறுகிறார். மேலும் பல அறிஞர்கள் பண்பாட்டைப் பல கோணங்களிலிருந்து விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்களுள் Brooks (1971), Omaggio (1993), Jeringan and Moore (1997), Seelye (1980) ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவார்கள். இருப்பினும் முதல்முறையாகப் பண்பாட்டைத் தெளிவாக விளக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோளோடு தங்களுடைய ஆய்வை மேற்கொண்டவர்கள் Kroeber & Kluchohn Seelye என்ற இரு மானிடவியல் ஆய்வாளர்களாவர். Cited by H. Ned Seelye (1972). மேலே கூறப்பட்டுள்ள இரண்டு மானிடவியல் ஆய்வாளரும் பண்பாட்டைக்குறித்த ஏறக்குறைய 300 விளக்கங்களை ஆய்வு செய்து ஒவ்வொரு சமுதாய மொழிச்சூழலிலும் அடிப்படையில் இரண்டு விதமான பண்பாட்டுக் கூறுகள் இருக்கின்றன என்று குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றை விளக்க இரண்டு குறியீடுகளைப் பயன்படுத்தினர். அவை முறையே உயர் பண்பாட்டுக் கூறுகள் C (capital C), தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகள் c (small c) என்பனவாகும். ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாக நாம் கற்பிக்கும் போது மேலே

கூறப்பட்ட இந்த இரு வேறுபாடுகளையும் சற்று உன்னிப்பாகக் கவனிப்பது சிறந்தது என்பது என் கருத்து. உயர்ந்த பண்பாடு என்பது ஒரு சமுதாயத்திலுள்ள நுண்கலை, இலக்கியம், உயர் இலக்கிய நடை, வரலாறு முதலியவற்றைக் குறிக்கிறது. இவற்றைத்தவிர்த்து உயர் பண்பாடானது பெரும்பாலும் பொது வாழ்க்கை முறையைக் குறிப்பிடாது. ஆனால் தாழ்ந்த பண்பாடு என்பது எவ்வாறு மக்கள் எண்ணுகிறார்கள்? அவ்வெண்ணங்களுக்கேற்றவாறு எவ்வாறு செயல்படுகிறார்கள்? கருத்துப் பரிமாற்றத்தின் போது எவற்றை எல்லாம் கடைபிடிக்கிறார்கள் போன்றவற்றை எடுத்துக்கூறுவதாகும். சுருங்கக் கூறினால் உயர் பண்பாடு என்பது தொன்று தொட்டே இலக்கியம், நுண்கலை, வழிபாட்டுத்தலங்கள் போன்றவற்றில் பயன்படுத்தப்பட்ட நம்பிக்கைகள், இறை வழிபாடு முதலியவற்றைக் கூறலாம். இவற்றைப் பொதுவாகத் தகுதி வாய்ந்த (formal) பண்பாட்டுக் கூறுகளாகக்கருதவேண்டும். அதாவது, உயர் பண்பாடானது அன்றாடம் சமுதாயத்தில் வழக்கத்தில் இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால், தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளானது ஒரு இயல்பான (informal) அன்றாடம் சமுதாயத்திலுள்ள எல்லோராலும் கருத்துப் பரிமாற்றத்தின்போது கடைபிடிக்கப்படுகிற பண்பாட்டுக் கூறுகளாக அமைந்துவிடுகிறது. இந்த விளக்கத்துக்கு Brooks (1965) என்ற ஆய்வாளர் மொழியியல் அடிப்படையில் இதைக் கண்ணோக்கினால் பேச்சும் செயலும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து செயல்படுகிறது என்பது தெளிவாகிறது; ஒன்றிலிருந்து மற்றொன்றைப் பிரிக்க முடியாது மேலும் ஒன்று எப்பொழுதும் மற்றொன்றிற்குத் துணையாகவே இயங்கிவருகிறது. ஆகவே, சமுதாயத்தின் பண்பாடு என்பது மக்களின் எண்ணம், பேச்சு மற்றும் செயல் ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்தமான வெளிப்பாடாகும் என்று விளக்கம் கூறினார். எண்ணம் என்பது பட்டறிவின் அடிப்படையிலான மனிதனின் அந்தரங்க உணர்வலைகள் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அதன் செயல்பாடானது பேச்சுச்சூழலின் அடிப்படையிலான மொழியின் வெளிப்பாடாகும். இதன் உள்ளே வேயப்பட்டுள்ளதுதான் பண்பாடு. அதாவது, இனம், சாதி, நம்பிக்கை, பழக்கவழக்கம், சூழல், கருத்துக்களைப் பரிமாறிக்கொள்வருக்கிடையே இருக்கிற தொடர்பு, நடைமுறையில் பயன்படுத்தப்படும் இயற்கையான அங்க அசைவுகள், குரல் ஏற்றத்தாழ்வு இவற்றையெல்லாம் உள்ளடக்கிய இயல்பான மொழிப்பயன்பாடாகும். ஆகவே,

மொழியானது பண்பாட்டை விளக்கத்தேவை இல்லை மாறாக மொழியின் வழியாகப் பண்பாடு வெளியிடப்படவேண்டும் என்பதுதான் உண்மை.

இரண்டாம் மொழி கற்பித்தலும் பண்பாடும் ஏன்?

ஒரு மொழியை நாம் இரண்டாம் மொழியாகவோ அல்லது வேற்று மொழியாகவோ கற்பிக்கும் போது நம்முடைய பாடத்திட்டத்திலும் கற்பித்தலின் போதும் மேலே கூறப்பட்ட தாழ்ந்த பயன்பாட்டின் அடிப்படையிலான பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் உயர் பண்பாட்டுக் கூறுகளுடன் தெரிவு செய்து கற்பிக்க வேண்டும். மேலே குறிப்பிட்டதைப்போன்று முதல் மொழியாக ஒரு மொழியைக் கற்கும் போது ஒவ்வொரு பண்பாட்டுக் கூறும் மொழியைப் பயன்படுத்துவோரால் நுணுக்கமாகக் கடைபிடிக்கப் படும். ஆனால், ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்கும் போது அம்மொழியின் தாழ்நிலைப் பண்பாட்டுக்கூறுகள் ஒவ்வொன்றையும் பிரித்தறிந்து மொழிப்பாடத்தில் கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் தனிப்பட்ட பண்பாட்டுக் கூறுகள் இருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாகத் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள ஒருவர் திராவிட மொழிகளுள் ஒன்றான மலையாள மொழியைக் கற்கும் போது இரண்டு மொழிகளின் அமைப்பிற்கும் பயன் பாட்டிற்கும் இடையே காணப்படுகிற வேறுபாட்டால் பல பயன்பாட்டுச் சிக்கல்களில் தள்ளப்படுகிறார். தமிழில் முன்னிலை பன்மை மற்றும் முன்னிலை ஒருமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் சொல் **நீங்கள்** 'you(sg)hon./(pl.) இதே சொல் ஒருவருக்கு மதிப்பு கொடுக்கும்போது கூட பயன்படுத்தப்படுகிறது. அதாவது தன்னைவிட வயதில் மூத்தவர் அல்லது சமுதாயத்தில் உயர்ந்த நிலையி உள்ளவர், ஆசிரியர் முதலியோரைக் குறிக்கும் போதும் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தலாம். தற்காலத் தமிழ் மொழிப்பயன்பாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இதில் எந்த ஒரு சிக்கலும் ஏற்படுவதில்லை. தமிழைப் போன்று மலையாள மொழியிலும் மதிப்பைக் குறிக்கும் முன்னிலை சொல் **நிங்ஙள்**.'you(sg.)hon. ஆனால் ஒரு வேறுபாடு என்னவென்றால் இந்தச் சொல்லை ஒருவர் தன்னைவிடச் சமுதாய நிலையில் உயர்ந்தவரையோ அல்லது வயதில் பெரியவரையோ நேரடியாகக் குறிப்பிடப் பயன்படுத்தினால் அதைச் சமுதாயம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. அதாவது, இச்சொல்லின் பயன்பாடு அம்மொழியின் அமைப்பின் அடிப்படையில் சரியாக இருந்தாலும் பண்பாட்டின் அடிப்படையில் சமுதாயத்தினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. (Mohan Lal 2009). இத்தகைய மொழிப்பயன்பாடுகளைக்

கண்டறிந்து தெளிவாகப் பாடப்புத்தகத்தில் கொடுக்கவேண்டும். அதாவது, இரண்டாம் மொழியாக ஒரு மொழியைக் கற்றுத்தரும்போது ஆசிரியர் மனதில் கொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால் கருத்துப்பரிமாற்றம் என்பது இரண்டு பண்பாடுகளுக்கிடையே நடக்கிறது என்பதை உணர்ந்து அதற்கு ஏற்றவாறு பயன்பாட்டு அடிப்படையிலான தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கண்டறிந்து கற்றுத்தருவதாகும். தாழ்ந்த பண்பாட்டுக்கூறுகள் எல்லாவற்றையும் பாடப்புத்தகத்தில் எப்பொழுதும் கொடுக்க முடியாமல் இருக்கலாம். எடுத்துக்காட்டாக, பண்பாட்டு அடிப்படையிலான மொழிசாரா சைகைகள், குரல் ஏற்றத்தழ்வும் மொழியும், கருத்துப்பரிமாற்றம் நடக்கும்போது இருவருக்கிடையிலான இடைவெளி, உரைக்கோவையின் போது பயன்படுத்தப்படும் இடைச்சொற்களின் பயன்பாடு முதலானவற்றைக் கூறலாம். ஆனால், இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அதற்கேற்ற சூழல்களைப் பயன்படுத்திக் கற்றுத்தருவது இரண்டாம் மொழி ஆசிரியரின் தலையாய கடமை என்று கூறினால் அது நிச்சயம் தவறாகாது. முதலாவதாக மொழியின் இத்தகைய அடிப்படைப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை ஒரு மொழி ஆசிரியர் தெளிவாக அறிந்திருக்க வேண்டும். அடுத்ததாக எந்தப்பண்பாட்டுக் கூறு எங்கு எப்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது என்பதைப்பற்றிய அறிவையும் மொழி ஆசிரியர் பெற்றிருக்க வேண்டும். இவற்றின் அடிப்படையிலேயே பாடத்திட்டமும் அமைந்திருக்க வேண்டும். மொழியிலுள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பிரித்தறிந்து பண்பாட்டு அடிப்படையிலான பாடத்திட்டத்தை உருவாகும்போது முக்கியமாகப் பின்வரும் இரண்டு கருத்துகளைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று Lalande என்பவர் (1988) கூறுகிறார்.

- உயர் மற்றும் தாழ்ந்த பண்பாடுகளை ஒரே சீராகப் பாடப்புத்தகங்களில் கொடுக்க வேண்டும்
- தரப்படுத்தப்பட்ட அதாவது எல்லாராலும் பயன்படுத்தப்படுகிற தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளை மட்டும் பயன்படுத்தவேண்டும்.

இதன் முக்கிய குறிக்கோள்களாக நாம் இரண்டு கருத்துகளைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

- உயர் பண்பாட்டைப் பற்றிய அறிவானது மாணவனின் இலக்கிய அறிவு மற்றும் படைப்பாற்றல் திறனை வளர்ச்சி அடையச்செய்கிறது.
- தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளின் அறிவானது மாணவனின் அன்றாட

மொழிப் பயன்பாட்டை மேம்படுத்தத் துணை புரிகிறது.

இவ்விரு பண்பாட்டுக் கூறுகளும் ஒன்றோடொன்று இணைந்து நடைமுறைப்படுத்தப்படும்போது தான் அந்தக்கருத்துப்பரிமாற்றம் சிறப்பானதாக அமையும். இதன் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்த ஆய்வாளர்களான Gudykunst, 2004; Hall,1959. போன்றோர் இரண்டு வெவ்வேறு மொழிகளும் பண்பாடுகளும் உள்ள இருவருக்கிடையே நடக்கிற கருத்துப் பரிமாற்றதின் வெற்றியானது யார் யாருடைய பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சரிவரப் புரிந்து கொண்டு சரியாக அவருடைய மொழிப் பயன்பாட்டை மதிப்பீடு செய்கிறாரோ அதைப்பொறுத்ததாகும் என்று கூறுகின்றனர். இவர்களுடைய கூற்றின் படி இரண்டாம் மொழிக்கல்வியில் பண்பாட்டின் பங்கு எவ்வளவு சிறந்தது என்பது நன்கு புரிந்துவிடும்.

ஓர் ஆசிரியர் மொழி கற்றுத்தரும்போது அம்மொழியின் தாழ்ந்த பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கற்றுத்தரும் நோக்கோடு வகுப்பை ஆரம்பிக்கவேண்டும். இதன் அடிப்படையில் முதல் ஐந்து நிமிடங்களாவது கீழ்வரும் ஒரு சில கருத்துகளைக் கவனிப்பது கற்பித்தலை மேம்படுத்துவதோடு மொழியைக் கற்றுக்கொண்ட மாணவர்களும் அம்மொழியைச் சிறப்பாகவும் தன்னம்பிக்கையோடும் பயன்படுத்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகிறது.

- முதல் மொழி மற்றும் இரண்டாம் மொழியின் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளைக் கோடிட்டுக் காண்பிக்கும் பாடத் தலைப்பிலான உரையாடல்.
- முதல் மொழி, இரண்டாம் மொழி ஆகிய இவ்விரண்டு மொழிகளுக்கிடையே இருக்கிற பண்பாட்டு ஒற்றுமைகளைக் காண்பிக்கும் பாடத்தலைப்பிலான உரையாடல்.

எடுத்துக்காட்டாக, தாழ்ந்த, ஆனால் முக்கியமான ஒரு பண்பாட்டுக்கூறான உரையாடலும் அதில் பங்குபெறுவோருக்கிடையிலான இடைவெளியும் (Discourse and Interpersonal Space) என்ற தலைப்பில் தற்போது எந்த ஒரு பாட நூலும் கருத்துகளைத் தருவதில்லை. மேலும், பாடத்திட்டத்திலும் இதைப்பற்றிய ஒரு குறிப்பும் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இதன் அடிப்படையிலான தலைப்பில் மொழி ஆசிரியரும் கூட பொதுவாக வகுப்பில் இதைக்குறித்த எந்த ஒரு கருத்தையும் கூற முற்படுவதில்லை. அதுமட்டுமல்ல, இத்தகைய செய்திகள் பாடத்திட்டத்திலும் பாட

நூலிலும் இல்லாமலிருக்கும்போது எத்தனை ஆசிரியர்களிடம் இதன் அடிப்படையிலான விழிப்புணர்வும் ஆர்வமும் இருக்கும் என்பது சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு கருத்தாகும்.

ஆனால், இருவருக்கிடையிலான இடைவெளியானது பற்பல காரணங்களால் வேறுபடுகிறது; இவ்வேறுபாடுகள் ஒவ்வொரு மொழிக்கும் வெவ்வேறாகக் காணப்படுகிறது; இந்தப் பண்பாட்டு விதியை ஒருவர் மீறினால் அது அந்தச் சமுதாயத்தினரால் எற்றுக்கொள்ளப்படாது; மேலும், இவ்விதி மீறல்கள் பல சிக்கலுக்கும் வழிவகுக்கும். இவை எல்லாம் மொழிப்பயன்பாட்டில் ஒருமொழியைத் தாய் மொழியாகக்கொண்டுள்ளவர்களால் அன்றாடம் கடைபிடிக்கப்பட்டு வருகிற விதி முறைகளாகும். உரையாடலின்போது இருவருக்கிடையே கடைபிடிக்கப்படுகிற இடைவெளியானது அவர்களிடையிலுள்ள நட்பு, நெருக்கம், மேலும், உறவு இவற்றின் அடிப்படையில் கூடவோ அல்லது குறையவோ செய்கிறது. இந்த வேறுபாடானது மொழிவாரியாகவும் வேறுபடுகிறது. அதாவது தமிழ் மொழி பேசுகிறவர்களுக்கிடையே காணப்படுகிற இடைவெளிக்கும் இந்தி மொழி பேசுகிறவர்களுக்கிடையே காணப்படும் இடைவெளிக்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. இன்னும் கூறப்போனால் ஆசியாவில் உள்ள மக்கள் உரையாடும் போது இருவருக்கிடையே இருக்கிற இடைவெளியை விட மேற்கத்திய நாடுகளிலுள்ள மக்களிடையே காணப்படும் இடைவெளி மிகவும் அதிகமாகவே இருக்கிறது. இவை பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான மொழிக்கூறுகளாகும். இரண்டாம் மொழியைக் கற்றுத்தரும் ஆசிரியர் இத்தகைய மொழி சார்பு பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் கல்விச் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு வகுப்பில் கற்றுத்தரவேண்டும்.

தமிழைப் பயிலும் பிற மொழிபேசுவோர் முக்கியமாக ஆங்கிலத்தைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டுள்ளவர்கள் செய்கிற பண்பாட்டு அடிப்படையிலான வேறொரு தவறை அவர்கள் ஒரு கருத்துப்பரிமாற்ற மொழிச்சூழலிலிருந்து விடை பெறும்பொழுது அடிக்கடி காண முடிகிறது. அதாவது, தமிழைப் பயன்படுத்துகிற கருத்துப் பரிமாற்றச் சூழலிலிருந்து தமிழர் ஒருவர் விடைபெற எண்ணினால் அவர் சென்று வருகிறேன்; வரட்டுமா; வருகிறேன் ஆகிய ஏதாவது ஒரு சொல்லையோ தொடரையோ பயன்படுத்தி விடைபெறுகின்றார். இந்தக் கூற்றுகளின் அமைப்பு அடிப்படையிலான நேரடி மொழிபெயர்ப்பு முறையே **Let me go and come, Shall I come,**

coming என்பனவாகும். ஆனால், விடைபெறுபவரின் செயல் எதிர்மறையாக அமையும். அதாவது, வருகிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு போய்விடுவார்கள். இது இயற்கையான தமிழ்ப் பண்பாடு. ஆனால், ஆங்கில மொழிச்சூழலில் விடை பெறுபவர் **Let me take leave now; Shall I take leave?; Shall I go now?; I am going; I am moving** முதலிய தொடர்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர். மொழி ஆசிரியர்களும், பாடத்திட்டம் தயாரிப்போரும், பாடநூல் எழுதுகிறவர்களும் இந்த இரண்டு மொழிகளிலுள்ள வினைச்சொல்லை உற்று நோக்கினால் மேலே கூறப்பட்டுள்ள தமிழ்ச் சொற்றொடர்களில் **வா** என்ற வினையும் ஆங்கிலச் சொற்றொடர்களில் **போ** என்ற வினையும் இருப்பதைப் பார்க்கலாம். ஆக, தமிழைப் பிறமொழியாகக் கற்போர் முக்கியமாக ஆங்கிலேயர் அவர்களுடைய பண்பாட்டின் அடிப்படையில் விடைபெறும்போது **போ** என்ற வினையைத் தமிழ் கருத்துப்பரிமாற்றச் சூழலில் பயன்படுத்துவதைப் பார்க்கலாம். இதைப்போன்று இறப்பு வீட்டிலிருந்து ஒருவர் விடைபெறும்போது மொழி ஒன்றும் பயன்படுத்தாமல் அமைதியாக வெளியேறிவிடுவதுதான் தமிழர் மரபு. இந்தப் பண்பாட்டுச் செயல்களுக்கெல்லாம் காரணங்களும் இருக்கின்றன. இத்தகைய மொழிப்பயன்பாட்டுக் கூறுகளைப்போன்று இன்னும் பற்பல தாழ்ந்த பண்பாட்டு மொழிக்கூறுகளையும் குறிப்பிட முடியும். இத்தகைய பண்பாட்டு இடையூறுகளையும், இடையீடுகளையும் தவிர்க்க மொழிப் பாடத்திட்டத்தில் சூழல் அடிப்படையிலான பண்பாட்டு மொழிக்கூறுகளுக்கும் முக்கியத்துவம் தரப்பட வேண்டும். மேலும் இக்கூறுகளைக் குறித்த தெளிவான விளக்கங்களையும் தரவேண்டும்.

பண்பாடும் மொழி கற்பித்தலும் எவ்வாறு?

வேற்று மொழியாக ஒரு மொழியைக் கற்றுத்தரும்போது எவ்வாறு பண்பாட்டுக் கூறுகளை உட்புகுத்த வேண்டும் என்பதைக்குறித்து பல ஆய்வாளர்கள் ஆய்வு செய்து பல கோட்பாடுகளை (theories) வகுத்துள்ளார்கள். அவற்றுள் முக்கியமான ஒரு சிலவற்றை மட்டும் இங்கே நான் கொடுக்க முற்படுகிறேன். Ting-Toomey,1999 போன்ற ஆய்வாளர்கள் புதிய பண்பாட்டுக்கூறுகளுக்கு ஒருவரிடம் வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை இருந்தால் வெகு விரைவில் அவர்களின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை நம்மால் புரிந்து கொள்ளவும் கடை பிடிக்கவும் முடியும் என்ற கொள்கையைக் கூறுகிறார். (Theory of

Flexibility). வில்லியம்ஸ் என்பவருடைய கோட்பாடின்படி மொழியின் பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கண்டறிய ஒருவர் திறந்த எண்ணமும் மனமும் உடையவராக இருக்க வேண்டும் என்பதாகும். இப்பண்பானது மொழியைக் கற்றுத்தரத் திட்டம் தீட்டுபவரிடம் முதல் பாடத்திட்டம் எழுதுவோர், பாடநூல் தயாரிப்போர், கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மற்றும் கற்கும் மாணவர்கள் ஆகியோரிடம் இடைவிடாமல் பிரதிபலிக்கவேண்டும் என்று அவர் வலியுறுத்துகிறார். Theory of openness. (Williams,2005). Edwards & Rehorick (1990) தன்னுடைய கோட்பாட்டில் ஒரு மொழியின் பண்பாட்டுக் கூறுகளை வகுப்பறையில் மட்டும் கற்றுத்தந்தால் போதாது அதோடு வகுப்புக்கு வெளியிலும் பற்பல சூழல்களின் வாயிலாகக் கற்றுத்தர வேண்டும். இதன் வாயிலாக மாணவனைப் பண்பாட்டுச் சூழலில் இயற்கையாகவே ஈடுபடச்செய்ய முடியும் என்று கூறுகிறார். (Theory of immersion). Swain (1991) என்ற ஆய்வாளர் Edwards & Rehorick என்பவர்களுடைய கோட்பாடுகளை வகுப்பில் பயன்படுத்தி அதன் சிறப்புகளைத் தெளிவாக விளக்கும் போது இந்தக் கோட்பாட்டின்படி மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளும் மாணவரால் ஏறக்குறைய தாய்மொழி பேசுகிறவரைப்போன்ற புலமை ஏற்படுகிறது என்று கூறி உள்ளார். ஒவ்வொருவருடைய கோட்பாடுகளிலும் வேறுபாடுகள் இருந்தாலும் ஆய்வாளர்களில் ஒருவராவது மொழிப்பாடத்தில் பண்பாட்டுக் கூறுகளின் தேவையை மறுக்கவில்லை. மாறாக, எல்லாரும் பண்பாட்டுக் கூறுகளைக் கற்றுத்தரவேண்டும் என்று தான் வலியுறுத்தியுள்ளார்கள். ஆக, மொழி ஆசிரியர் மொழிப்பாடத்தில் எவ்வாறு இக்கூறுகளைக் கற்றுத்தரவேண்டும் என்பதை முழு மனதோடு ஆராய வேண்டும். மேலும் இதற்கான வரையறைகளையும் வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். கீழ்வரும் ஒருசில கருத்துகளை மனதில்கொண்டு மொழி ஆசிரியர் அதற்கேற்றவாறு தன்னுடைய பாடத்தையும் கற்பித்தல் முறையையும் அமைத்துக்கொள்ளலாம்.

- தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒருசில பண்பாட்டுக் கூறுகளை மட்டும் தனியாகப் பிரித்து அவற்றை விளக்கக் குறுகிய விரிவுரையை அளித்தல்.
- விரிவுரை முடிந்ததும் அந்தக் குறிப்பிட்ட பண்பாட்டுக் கூறை எவ்வாறு ஒரு பண்பாட்டுச் சூழலில் பயன்படுத்தவேண்டும் என்பதை நடைமுறையில் செய்து காண்பித்தல்

- வாய்ப்பு கிடைக்கும்போதெல்லாம் ஆசிரியர் தான் கற்றுக்கொடுக்கும் மொழியியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட வேறு ஒரு சிலரை வகுப்புக்கு அழைத்து வந்து அவர்களுடன் மாணவர்களை உரையாடச் சொல்லவேண்டும். அவ்வாறு உரையாடும்பொழுது மாணவர்கள் அவர்களுடைய சைகைகளையும் உச்சரிக்கும் முறையையும் கவனிக்கச் செய்யவேண்டும். மேலும் மாணவர்களையும் அதைப்போன்று செய்யச் சொல்லவேண்டும்.
- பண்பாட்டுக் கூறுகளடங்கிய ஒலி, ஒளி நாடாக்களை வகுப்பில் பயன்படுத்தி மாணவர்களைப் பார்க்கச் செய்ய வேண்டும். மாணவர்கள் பார்த்த, கேட்ட காட்சிகளிலும் செய்திகளிலும் இருக்கிற பண்பாட்டுக் கூறுகளைப் பிரித்தறிந்து அவை எந்தச் சூழல்களில் எவ்வாறு, ஏன் பயன்படுத்தப்பட்டன போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டு அதற்கான விடையையும் விளக்கத்தையும் கொடுக்கவேண்டும்.
- இரண்டு வெவ்வேறு பண்பாட்டினர் உரையாடும்போது ஏற்படுகிற பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான தடுமாற்றங்களுள்ள ஒளி நாடாவைத் தயாரித்து அதை மாணவர்களிடம் காண்பித்து அவற்றை ஒப்பிட்டுப் பார்க்கச் சொல்ல வேண்டும். மேலும், எது தவறு எது சரி என்பவை பற்றிய உரையாடலை வகுப்பில் ஊக்குவிக்க வேண்டும்.
- பற்பல பண்பாட்டுக் கூறுகளைச் சித்தரிக்கும் படங்கள், பதாகைகள், வரைபடங்கள், சைகைகள், பொருள்கள் முதலியவற்றை வகுப்பில் காண்பித்து மாணவர்களிடம் அவற்றை விளக்கச் சொல்ல வேண்டும். ஆசிரியரும் விடுபட்டுப்போன விளக்கங்களை எடுத்துக் கூறவேண்டும்.
- கொண்டாட்டங்கள், திருவிழாக்கள், தெருக்கூத்து, குடும்பக் கொண்டாட்டங்கள் முதலிய பண்பாட்டின் அடிப்படையிலான நிகழ்வுகளுக்கு மாணவர்களை அழைத்துச் சென்று தேவையான விளக்கத்தைத் தருவதோடு அத்தகைய நிகழ்வுகளில் பயன்படுத்தப்படும் மொழி நடை , மொழிசாரா அங்க அசைவுகள் முதலியவற்றைக் கவனிப்பதற்கு மாணவர்களை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

முடிவுரை

ஒரு மொழியை இரண்டாம் மொழியாக அல்லது வேற்று மொழியாகக் கற்றுத்தருவதற்காக ஆய்வாளர்கள் வரையறை செய்த கோட்பாடுகளிலிருந்தும் அவர்களுடைய பட்டறிவிலிருந்தும் நாம் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்வது என்னவென்றால் ஒரு மொழியில் ஒருவர் முழுமையாகத் தேர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டார் என்றால் அம்மொழியின் அமைப்பைப் பற்றிய அறிவை அவர் கண்டிப்பாகப் பெற்றிருக்க வேண்டும். அதோடு அம்மொழியின் பண்பாட்டுக் கூறுகளையும் தெரிந்து வைத்திருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல் அம் மொழியின் அமைப்பைக் கருத்துப்பரிமாற்றத்தின் போது எவ்வாறு பயன்படுத்தக் கற்றுக்கொண்டாரோ அதைப்போன்று அம்மொழியின் பண்பாட்டுக்கூறுகளையும் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு பயன்படுத்துவதிலும் புலமை பெற வேண்டும். இதன் அடிப்படையிலேயே பாடத்திட்டமும், பாடநூலும், கற்பித்தல் முறைகளும் அமைய வேண்டும். அப்பொழுது தான் மாணவரால் ஒரு மொழியைப் பிழையின்றிப் பயன்படுத்தத் தேவையான

- மொழியின் அமைப்பில் புலமைத்துவம்
- சமுதாய அடிப்படையில் மொழியைப் பயன்படுத்துவதில் புலமைத்துவம்
- சூழலுக்கு ஏற்ற வகையில் தகுந்த இடைச் சொற்களைப் பயன்படுத்தி உரையாடுவதில் புலமைத்துவம்
- பண்பாட்டு மொழிக்கூறுகளைப் பயன்படுத்துவதில் புலமைத்துவம்
- மொழிக்கான தனிப்பட்ட சைகைகளையும் பிற அங்க அசைவுகளையும் சூழலுக்கேற்ப புரிந்து கொண்டு அவற்றைப் பயன்படுத்துவதில் புலமைத்துவம் ஆகியவற்றை நம்பிக்கையுடன் தெரிந்துகொள்ள முடியும்.

References

Brooks, N. (1971). Culture: A new frontier. *Foreign language education*,5 (1),54-61.

Brooks, N. (1975). The analysis of familiar languages and cultures in Lafayette (Ed.), *The cultural revolution in foreign language teaching* (pp.19-31). Reports of

the Northeast Conference on the teaching of Foreign Languages. IL: National Textbook.

Edwards, V. and Rehorick, S. (1990). **Learning environments in immersion and non-immersion classrooms: Are they different?**

Gudykunst, W. B. (2004). **Bridging differences; Effective Inter-group communication** (4th Ed.). CA: Sage.

Hinkel, Eli, (ed.0 (1999). **Culture in second language teaching and learning.** Cambridge: Cambridge University Press.

Jernigan, C. G. and Moore, Z. (1997). Teaching culture: A study in the Portuguese classroom, implications for the national standards, **Hispania**, 80 (40), 829-841.

Mohanlal,S. (2009). Socio cultural and Linguistic incompatibility and significance of culture in second language teaching. **Journal of Modern Languages- Faculty of languages and Linguistics**, University of Malaya, Kuala Lumpur.

Omaggio, H.A (1993). **Teaching language in context: proficiency oriented instruction** (2nd Ed.). Boston, MA: Heinle & Heinle.

Seelye, H. (1974). **Teaching culture: strategies for foreign language. educators.** Skokie,H: National Textbook.

Seelye, H. (1980). **Teaching culture: strategies for inter-cultural communication.** Revised edition. Lincolnwood, IL: National textbook.

Ting-Toomey, S. (1999). **Communicating across cultures.** New York, NY: The Guilford Press.

Swain, M. (1991). French immersin and its offshoots: Getting two for one. In B.F.Freed (ed.), **Foreign language acquisition research and the classroom** (pp. 91-103). Lexington, MA:DC, Heath and Company.

Williams, T. (2005). **Impact of study abroad on students' intercultural communication skills: adaptability and sensitivity.** Texas Christian University.

Sam Mohan Lal, Ph.D.
Visiting Faculty
Faculty of Languages and Linguistics
University of Malaya
50603, Kuala Lumpur
Malaysia
sammohanlal@gmail.com